

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Suhm, Peter Frederik FRA: Langebek, Jacob (1752-10-21)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Suhm, Peter Frederik FRA: Langebek, Jacob (1752-10-21)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BOGHANDEL., s. 156. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000080.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

21. Oktober 1752.

TIL PETER FREDERIK SUHM³.

Højædle og Velbaarne
Høistærede Hr. Etats Raad.

Ieg var nyligen hjemkommen, da ieg havde den Glæde at imodtage Hans behagelige Skrivelse af 16. Septembris, efter hvilken Tid en Hoben Forhindringer deels formedelst det Kongelige Indtog og adskillige Fremmedes Nærværelse her i Staden, deels formedelst andre Forretninger, have forvoldet, at ieg ikke, før nu, har kunnet have den Ære at give Svar.

Som ieg selv er en Elsker af alt Slags Arbeid, som hører til Studeringer og i sær til Historien, saa kan det ikke andet end være mig en Fornøjelse, at Etats Raaden og M. Schønning holde ved i Deres sædvanlige Arbeidsomhed, s. 157 som ieg vist troer at give vort Publico Haab om meget godt i Fremtiden. Ieg seer nok, at vor forige Accord, om at hielpe hverandre med vore excerptis, bliver af liden Nytte, siden begges Curiositet gaaer saa vidt, at den ene gierne læser eller giennemblader de selv samme Bøger, som den anden. Dog er det at formode, at i det Kongelige og Tottes Biblioteker, som ieg for nærværende Tid betiener mig af, findes Bøger af vor fælles Smag, som ikke haves ei heller blive saa let at bekomme i Trondhiem. I saadane kunde maaske forefalde en og anden artig Underretning at meddele, naar ieg ikkun vidste, hvad besønderlige Materier de gode Herrer helst samle til. Hvad Baronius og hans Continuatores angaaer, da, saavidt vore Nordiske Sager angaaer, agter ieg dem langt høiere end Bullarium Romanum, som ieg havde ventet at finde gyldne Bierge i, men maae fortryde at have spildt Tiden næsten forgieves paa dens Giennembladning. De Feil, som ieg har merket hos Baronium og de andre, ere af den Beskaffenhed, at en betænksom og erfaren Læser let kan rette dem, og bør ikke komme i Betragtning imod det meget gode, de indeholde. Sandt er det, at de ere nyere Skribenter, og have udskrevet af de gamle Lærefædre, Concilia og deslige, som man ellers haver trykt; Men man maae dog give dem den Ret, at de har indført mange skønne Diplomata, excerpta af Registranter i de Pavelige Archiver og af andre codicibus ineditis i lærde Mænds Biblioteker, hvoraf endeel maaskee nu ikke mere er til. Det som ieg for min Deel mest beklager hos dem, er, at de af mangfoldige Documenter, som kunde oplyse vor Historie, har ofte ikkun anført ganske smaa Stumper og alt for korte Udtog. Dette vil ieg ellers tilstaae, at, naar vi havde alle Pavernes Decreta og Epistolas saa fuldkomne som Innocentii III., saa tabte formodenligen Baronius og hans Fortsettere noget af deres Værd hos mig. Etats Raadens Pistorius er neppe complet i to Tomer, mit Exemplar er i tre Bind, af hvilke det tredie indeholder Magnum Chronicon Belgicum og endeel andre Krøniker. Min Herre har ret deri, at de s. 158 ældste trykte Samlinger af Scriptoribus Germanicis medii ævi ere de beste, og, naar man af de nyere undtager Leibnitzii¹ Sager og maaskee et par andre, bliver Resten hos mig kun i maadelig Agtelse. Hvad Westphals Monumenter angaaer, da er ieg næsten færdig at fælde samme umilde Dom derover som Etats Raaden, nemlig, at naar ieg undtager de faa indførte Meklenborgske Diplomataria, som have været mig nyttige, fortiene de neppe Sted iblandt de gode Samlinger. For det øvrige seer ieg allerede, at der ikke lettelig bliver nogen Krig af imellem os, i Henseende til vore Meninger om de forige Tidens Skribenter, allerhelst Etats Raaden har tilstaaet mig saa meget, at man i Henseende til vor Nordiske Historie og de nu værende Regeringers Opkomst bør agte medii vi scriptores høiere end de gamle, hvorimod ieg gierne og med al Ærbødighed vil tilstaae de gamle deres indvortes Værdie, og at der ingen Ligning er imellem hine og disse, naar det kommer an paa Grundighed og Lærdom. Angaaende Hr. Etats Raadens Contingent og udlovede Gave til vort Selskab, da er det noget, som ikke har mindste Hast, ei heller bæres ringeste tvil om. Lustitz Raad Klevenfeld er for kort siden fra Skaane hjemkommen, hvor han har gjort en god Reise, men efter Hiemkomsten er han ikke ret vel fornøiet over de andre vore gode Venners avancement². Alle de samme lade meget flittig hilse, og ieg, næst min respect til Fruen, forbliver med al Høiagtelse

Højædle og Velb. Hr. Etats Raads
tienstskyldigste og ærbødigstetiener
I. Lancjebek.

Kh. d. 21. Octob. 1752.